



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 9290-08-17 מי שיקמה בע"מ נ' חן

לפני כבוד הרשמת בכירה ורדה שוורץ

התובעת: מי שיקמה בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד ליאור שפירא ואח'

נגד

הנתבעת: ליאורה חן
ע"י ב"כ עו"ד דניאל גולשה
במינוי ע"פ חוק הסיוע המשפטי תשל"ב-1972

פסק דין

1. התובעת הגישה כנגד הנתבעת בלשכת ההוצאה לפועל תובענה על סכום קצוב בסך ₪ 33,423 בעילה של אי תשלום עבור שירותי מים וביוב בנכס המוחזק על ידי הנתבעת בתקופה שבין השנים 2011 עד וכולל 2015.

הנתבעת התגוננה וטענה כי התובעת חייבה אותה בסכומים מופרזים על פי צריכת מים מופרזת שבהם לא השתמשה וזאת כתוצאה ממד מים מקולקל שלא מדד את צריכת המים בפועל. לאחר דיון ראשון ניתנה לנתבעת רשות להתגונן בגין הסכום העולה על הסך של ₪ 8,860 שהוא סכום שהוערך כעלות צריכת מים בפועל בשנות התביעה בגינם אין מחלוקת כי הנתבעת צרכה.

2. בתצהיר עדות ראשית שהוגש מטעם התובעת, באמצעות מנהלת שירות לקוחות וגבייה אצל התובעת, טענה העדה לחוב מים כמפורט בספרי התובעת וצירפה העתק תדפיסי התובעת לשנים 2011-2015.

הוסיפה העדה וציינה כי בין השנים 2008 – 2010 לא חויבה הנתבעת בצריכת מים פרטית אלא רק בגין צריכת מים משותפת ככל הנראה מחמת טעות או מד מים לא תקין. ביולי 2010 הוחלף מד המים התקול והנתבעת חויבה גם בצריכת מים פרטית. לאחר מכן ובעקבות תלונות ובקשות של הנתבעת, נשלחו אנשי מקצוע לביצוע בדיקה וביקורת מטעם התובעת.

לאחר ביצוע בדיקה מקיפה הכוללת בדיקת תקינות מד המים, חישוב צריכות ממוצעות ושילול אפשרות להצלבת מונים – נמצא כי מד המים תקין ומודד צריכת מים בנכס של הנתבעת בלבד. למרות זאת, לא שילמה הנתבעת דבר ובמחווה של רצון טוב הסכימה התובעת להחליף את מד המים בינואר 2011.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 9290-08-17 מי שיקמה בע"מ נ' חן

בעקבות פניות נוספות של הנתבעת, נשלח ביום 3.3.15 פקח לכתובת הנכס ובמסגרת הבדיקה נמצא מד המים תקין.

עוד טענה העדה כי מבדיקת צריכה ממוצעת בשנות התביעה, נמצא כי צריכת המים הממוצעת היא עקבית ועומדת על 96 מ"ק לשנה.

פניותיה של הנתבעת לא חדלו ולפיכך, בפברואר 2016 נשלח מד המים לבדיקת מעבדה ונמצא תקין וכי כל הקריאות שבוצעו בו היו תקינות.

העדה ציינה כי כל ההסדרים שנערכו עם הנתבעת לא קוימו ולא כובדו.

בתצהיר משלים שהוגש על ידי אותה העדה צוין כי מד המים הוחלף 5 פעמים, 4 פעמים לבקשת הנתבעת: פעם אחת בשנת 2010, 3 פעמים נוספות במהלך השנים הנתבעות ופעם נוספת בשנת 2016. התובעת עומדת על תביעתה וטוענת כי הנתבעת חבה בגין צריכת מים אותה לא שילמה.

3. הנתבעת הגישה תצהיר עדות ראשית וטענה כי עד להחלפת מד המים לראשונה בשנת 2010, עמדה בתשלומי חשבונות המים.

רק לאחר שקיבלה את החשבונות המנופחים והמוגזמים לדעתה, נודע לה כי מד המים הוחלף. הנתבעת טענה כי לא עודכנה בבדיקות התקינות שבוצעו במד המים או בהחלפתם לפיכך הכחישה אירועים אלה. לטענתה התובעת לא עשתה דבר למרות פניותיה החוזרות ונשנות בעניין החשבונות המופרזים.

הוסיפה הנתבעת וטענה כי בשנת 2012 בדק שרברב מטעמה את צנרת המים וקבע כי לא נמצאה בו כל נזילת מים המצדיקה חיוב מופרז במים.

אף בבדיקה של שרברב נוסף בסוף 2013 מטעמה של הנתבעת לא נמצאה כל נזילת מים בצנרת. הנתבעת הודתה בביקורו של פקח מטעם התובעת בנכס אך טענה כי הפקח לא קבע כי מד המים תקין אלא רק שלל נזילת מים והצלבה במד המים.

כמו כן הודתה הנתבעת בהחלפת מד המים ביום 2016 אך למרות הסכמה כי מד המים ישלח לבדיקה במכון ניטרלי, שלחה התובעת את מד המים לבדיקה מטעמה בלבד למכון שהואשם והורשע בנושא מדי מים, קרטל בתחום המים וכיוצ"ב. כמו כן, טענה הנתבעת כי התובעת שלחה את מד המים לבדיקה למי שמכר לה את אותם מדי מים כך שאין לסמוך על בדיקה זו.

לאחר החלפת מד המים בשנת 2016 – פחתו חשבונות המים באופן משמעותי ל 150 ₪ בחודש.

הנתבעת הכחישה בעקביות בצריכת המים כעולה מנתוני התובעת.

הנתבעת מודה כי הגיעה להסדרי תשלום עם התובעת אך אלה שולמו והיא עמדה בהם. הנתבעת פירטה בתצהירה את התשלומים שביצעה ובסה"כ 14,604 ₪.

הנתבעת מבקשת לדחות את התביעה בטענה כי אין לקבל את נתוני מדידת המים כפי שנעשו מאחר וקיים ספק באשר לתקינותו של מד המים ומכאן לספק בשיעור צריכת המים הנכונה של הנתבעת.

4. דיון והכרעה:



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 9290-08-17 מי שיקמה בע"מ נ' חן

השאלה העיקרית בסכסוך זה היא האם הוכיחה התובעת את שיעורה של צריכת המים של הנתבעת כנטען על ידה.

הראיה העיקרית המבססת את טענתה של הנתבעת כי מדידות צריכת המים לא היו תקינות בתקופה הנתבעת וכי מדובר בצריכת מים מופרזת שהנתבעת לא צרכה, הוא הפער שבין שיעור הצריכה עד אמצע שנת 2010 לבין שיעור הצריכה הנמדד ממועד זה ועד להחלפתו של אותו מד מים בשנת 2016. כמו גם הפער שבין שיעור הצריכה קודם להחלפתו השנייה בתחילת שנת 2016 ובין שיעור הצריכה שנמדד לאחר מכן בשנים הבאות.

בתקופה הנתבעת, היתה לתקופה בה מד המים החשוד כלא תקין היה מותקן בנכס של הנתבעת, נמדד שיעור צריכת המים גבוה ומופרז ביחס לצריכה של משק בית רגיל.

התובעת מתמודדת עם טענה זו באמצעות הצגת דו"ח בדיקה של מד המים החשוד בפברואר 2016 ובטענה כי במשך התקופה הנתבעת הוחלפו מדי המים בנכס ולמרות זאת נותר שיעור הצריכה דומה. התובעת מודה כי שיעור צריכת המים היה אכן מופרז ביחס לצריכה הנפוצה בקרב האוכלוסייה. בחקירה נגדית של נציגת התובעת הודתה זו כי: "**המחוקק מקצה לנפש 7... קוב לחודשיים**". דהיינו הצריכה הסבירה לארבע נפשות שאין מחלוקת כי מתגוררות בנכס של הנתבעת, היא 28 קוב לחודשיים.

מעיון בנספח ג' לתצהיר נציגת התובעת, שהוא טבלת מדידה של שיעורי צריכת המים במד המים המותקן בנכס, עולה כי החל מאמצע שנת 2010, מועד בו הוחלף מד המים לראשונה, החלו חיובי צריכה פרטית לפי 92 קוב לחודשיים. בהמשך ועד סוף שנת 2015 נמדד שיעור צריכת המים מ- 41 קוב לחודשיים כצריכה פרטית הנמוכה ביותר באפריל מאי 2013 ועד 121 קוב לחודשיים כצריכה פרטית הגבוהה ביותר באוגוסט – ספטמבר 2011 במשך כל התקופה הנתבעת.

ב"כ התובעת מבצעת השוואה בצריכת המים הממוצעת לתקופה של שנה. אך ההשוואה הנכונה היא בין הקריאות החודשיות ולא בהשוואה לצריכה הממוצעת השנתית, כאשר קיים פער בצריכה הפרטית בין אפריל מאי 2013 (41 קוב) לבין יוני יולי של אותה שנה (84 קוב) ולעומת צריכה פרטית בשנה קודמת באותה התקופה של 118 קוב באפריל מאי 2012 ו- 77 קוב ביוני יולי 2012.

מדובר בפערים של יותר מ 15 קוב בכל חודשיים עוקבים באותה השנה.

אין מדובר בצריכה שגרתית ואפילו לא קרובה לצריכה סבירה כל שהיא.

נציגת התובעת בעצמה מעידה כי מדובר בממוצע של כ 96 קוב לחודשיים במשך השנה כולה אך צריכה זו היא לכל הדעות אינה סבירה כאשר הצריכה הממוצעת של 4 נפשות מוגדרת בחוק כ 28 קוב לחודשיים. הפער גדול מדי מכדי שלא יוטל ספק במדידות שבוצעו.

5. טוענת התובעת כי התובעת החליפה את מד המים בינואר 2011 בעקבות תלונות הנתבעת למרות שמד המים שהותקן בשנת 2010 נבדק ונמצא תקין.

לא צורפה כל ראיה על החלפת מד המים במועד זה ולא על בדיקתו של מד המים שקדם לו.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 9290-08-17 מי שיקמה בע"מ נ' חן

כאשר נשאלה נציגת התובעת מהיכן נשאבת טענתה כי מד המים הוחלף במשך התקופה הנתבעת, הסבירה כי הדבר עולה מנתוני נספח ג' – על פיהם השתנה מספר מד המים ומנתון טור הקריאה הקודמת שצוין בספרות 0.0, דהיינו אין קריאה קודמת.

נציגת התובעת מעידה כי בפברואר 2016 נשלח מד המים לבדיקה וזאת בעקבות פניית הסיוע המשפטי שייצג באותה עת את הנתבעת בעניין זה.

רק בתצהיר עדות משלים מטעם נציגת התובעת נטען כי מד המים הוחלף לפני משורת הדין גם בספטמבר 2011 בנוסף להחלפות הנטענות על ידי התובעת בשנים יולי 2010, ינואר 2011 ופברואר 2016.

אין כל ראייה לכך למעט במסמך הערוך על ידי התובעת (נספח ג') ועל פי ההסבר מפי נציגת התובעת אשר הובא לראשונה בחקירה נגדית על דוכן העדים.

יצוין כי משום מה, למרות החלפת מדי המים כנטען, לא טרחה התובעת לבדוק את מדי המים המוחלפים אלא רק לאחר פניית הסיוע המשפטי בשנת 2015 ורק של מד המים האחרון אשר בעקבותיו לפתע מצטיירות קריאות מים סבירות.

6. אף בדיקת מד המים בשנת 2016 לא בוצעה כדין.

מלבד החשד הנובע מהעובדה כי מד המים נשלח לבדיקה אצל המשווק של מדי המים לתובעת, הרי על פי הוראות כללים 34 ו 35 לכללי מדידת מים (מדי מים) התשמ"ח-1988 נקבע מיהו הגוף המוסמך לבצע בדיקות מדי מים והצורך ברישיון ממנהל הרשות הממשלתית על מנת לבצען.

למרות טענתה של הנתבעת בדבר טיב הגוף הבודק לא השכילה התובעת להתמודד עם טענה זו באמצעות הצגת רישיון של הגוף הבודק (מד מים רימונים) אשר בדק את מד המים כנדרש על פי הכללים הנ"ל.

כמו כן, בהתאם לאותם הכללים חלה על ספק המים חובת בדיקת מדי המים מדי תקופה שבין שנתיים לשלוש. אומנם חובה זו הוספה לכללים הנ"ל רק לאחר מועדי התביעה הרלוונטיים אך הצורך בתיקון החקיקה בעניין זה מעיד כי התגלע צורך בבדיקה תקופתית על מנת לוודא תקינות מדי המים.

7. תהיות נוספות בדבר אמינותו של נספח ג' כקובע את שיעורי צריכת המים של הנתבעת מתגלות באופן כדלקמן:

א. בהתאם לחשבונות המים שהוצגו על ידי הנתבעת (נספח ב') ואשר נשלחו לה על ידי התובעת, החשבונות מתייחסים לצריכת מים לתקופה של חודשיים. נספח ג' של התובעת, המגלם את שיעורי המדידה של צריכת המים, אף הוא מתייחס בכל שורה לצריכת מים דו חודשית. אך אין התאמה בין החודשים הרלוונטיים בחשבונות המים ובין אלו בנספח ג'. לדוגמא הנתונים בחשבון מים לחודשים מרץ אפריל 2010 (חלק מנספח ב' לתצהיר הנתבעת) מופיעים בנספח ג' של התובעת כנתונים המתאימים לחודשים פברואר מרץ 2010.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 9290-08-17 מי שיקמה בע"מ נ' חן

ב. באותם נתונים עולה תהייה נוספת. באותם החודשים מופיע נתון של צריכה פרטית בשיעור 20 קוב בנוסף לצריכה המשותפת של 6 קוב. יוזכר כי מדובר בתקופה שבה, לטענת התובעת וכעולה מנתוני נספח ג', לא נקראה כל צריכה פרטית במונה של הנתבעת עקב טעות או תקלה. ואכן אין הפרש בין קריאה קודמת לקריאה נוכחית והמונה נותר בעינו במספר 189 כפי שאירע בכל התקופה ממאי 2008 ועד ליוני 2010. כיצד לפתע ועל בסיס מה חויבה הנתבעת בצריכה פרטית זו בתחילת שנת 2010? ג. טוענת נציגת התובעת כי בכל מקום שבו בטור הקריאה הקודמת מופיע 0.0 מעיד הדבר כי מד המים הוחלף. אף בטור מספר המד ניתן לראות כי מספרו הוחלף. בטור קריאה נוכחית מופיע מספר המעיד על צריכת המים ממועד החלפת מד המים ועד לקריאה הנוכחית. לעומת הפרש של 79 בתקופה דצמבר-ינואר 2011 (תקופת החלפת מד מים שנייה לגרסת התובעת) בטור קריאה נוכחית, מופיע שיעור צריכה פרטית של 84. בתקופה אוגוסט-ספטמבר 2011 (תקופת החלפת מד מים שלישית לגרסת התובעת) מופיע שיעור צריכת מים פרטית של 121 לעומת קריאה נוכחית של 70 בלבד. יצוין כי בתקופות אחרות שיעור הצריכה הפרטית הוא בדיוק ההפרש שבין הקריאה הקודמת לקריאה הנוכחית.

8. טוענת ב"כ התובעת כי לכל היותר מדובר בזליה שלא תוקנה על ידי הנתבעת. אומנם אינסטלטור של הנתבעת מיולי 2012 מציין כי נמצאה זליה. אבל אין הבדל בקריאות המים בתקופה שלפני ואחרי. הקריאות נותרו גבוהות באותה מידה. מכתב מיום 28.1.13 מטעם הממונה על הציבור בתובעת, מציין כי בביקורת שנערכה בנכס נמצא כי מד המים מסתובב ללא הפסקה כסימן מובהק לזליה. היכן המסמך המתעד ביקורת זו ומתי נערכה? במרץ 2015 הפקח מטעם התובעת אינו מוצא זליה, דהיינו, לכל הפחות תוקנה הזליה בין השנים 2012 ל 2015 ועדיין שיעור צריכת המים נותר כזה שאינו מסביר צריכה פרטית של 4 נפשות. יצוין כי הוגש מסמך המעיד על ביקור פקח מטעם התובעת במרץ 2015 ממנו עולה כי לא נמצא הסבר לצריכה חריגה זו, לא בדרך של זליה או הצלבת מונים. המלצה להתקין שסתום אל חזור אינו מצדיק צריכה כה מופרזת. לא נותר אלא להניח כי מד או מדי המים שהותקנו בנכס באותה התקופה לא מדדו באופן תקין את שיעור צריכת המים או שברישום הצריכה נפל פגם נוכח נספח ג' שהתגלה כבלתי אמין כלל.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 9290-08-17 מי שיקמה בע"מ נ' חן

9. עולה מכל האמור לעיל, כי התובעת לא הוכיחה את יתרת סכום תביעתה והנני לדחותה.
התובעת תשלם לנתבעת הוצאות משפט בסך 5,000 ₪.
סך 3,000 ₪ מסכום זה ישולם לידי הלשכה לסיוע משפטי כשכ"ט עו"ד והיתרה לידי הנתבעת.

ניתן היום, י"ג כסלו תשע"ט, 21 נובמבר 2018, בהעדר הצדדים.

ורדה שוורץ, רשמת בכירה